



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Iunioribus Monachis. 474.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Κυνηγίου. υοα.

Τοῖς οἰκέταις χρηστέον ὡς ἑαυτοῖς· ἄνθρωποι γὰρ εἰσι καὶ ἡμεῖς. ἢ γὰρ παρολίμνις, ἢ τύχη πολέμου, ἢ τυραννίς ὄπλων, τὰς ἐποήσατο κτήματα. ἀλλ' οἱ πάντες ἐν ἑσμῷ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ πίστει, καὶ τῇ μελλόνῃ κέλσει.

ἐπιμα.

Θέωνι. υοβ.

Ὅτι ἔτε οἱ παρολίμνι τῷ τῷ θεοῦ παροσάμνητοι γινώσκον, ἀπολογίαν ἔχουσι, ὡς ταύτην νόμον μὴ διδάχθεντες, ἐσοφὸς παιδεύει σε Παῦλος, τὰ ἀόρατα τῷ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοήματα εἰρηκῶς καθαροῦται· εἰ δὲ σκεῖνοι ἀσύλητοι, τίνα ἔχουσι συγγνώμην οἱ νῦν εἰς θεὸν ἀμαρτάνοντες;

Παλλαδίου Διακόνου. υογ.

Εἰ ἐλαττώσεως τῷ ἱεῖ τῷ θεοῦ σήμερον νομίζουσιν οἱ κηκοχολοί, τὸ τῷ εὐαγγελιστῇ περὶ αὐτῶν εἰρημύρον, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, ἐλαττωσάτω καὶ τὸν θεὸν εἰς ἀγαθότητα νομίζουσαν, τῷ Δαβὶδ λέγοντος, ὡς ἀγαθὸς τῷ Ἰσραὴλ ὁ θεός· εἰ δὲ ἐν ταῦθα κατὰ ὁπίστασιν τὸ, ὡς ἀγαθὸς, εἴρηται, κακείσε τὸ, ὡς μονογενὴς, κατὰ βεβαίωσιν κηκομύωσιν γεγραπτα.

Νεωτέροις μοναχοῖς. υοδ.

Εἰ νομῖμος ἀκούετε, νηστεύοντες μὴ τυφθεθε· εἰ δὲ ἐπὶ τῷ αὐχέειτε, μᾶλλον κρεωφαγεῖτε.

Παύλου Διακόνου. υοε.

Σίμωνα τὸν ἀγαπητὸν ἢ σισαίρα σὺρίστησι γυμνόν, ἢν ἀμπεχεται, καὶ ἐπειδὴ ἀπαίρει παρὸς Αἴγυπτον, σκεπάσματος δέεται· ἐγὼ τὸν ἵμισι τῶν σὺν νηστῶν. ὁ δὲ νόμος τῷ βαπτιστοῦ, χητῶνα

Cyregio. 471.

Seruis, tanquam nobisipfis, vt edum est. Homines enim illi nostri instar sunt. Anticipata quippe opinio, aut belli fortuna, aut armorum vis, eos in aliorum possessionem redegit. At re vera omnes vnum atque idem sumus, siue naturam, siue fidem, siue futurum iudicium spectemus.

Theoni. 472.

Quod neque illi, qui ante conditam Legem cognitionem Dei propulerunt, excusationem habituri sint, vt qui eam Legis magisterio minimè perceperint, ex sapienti viro Paulo discas licet, qui inuisibilia Dei à creatura mundi per ea, quæ facta sunt, intellecta conspici testatur. Quod si venia illi carent, quam tandem ij veniam habituri sunt, qui nunc in Deum peccant?

Rom. 1.
Rom. 2.

Palladio Diacono. 473.

Si Dei Filium hoc argumento imminui existimant homines male feriati, quod de eo ab Euangelista dictum est, Gloriam tantam vnigeniti à Patre, Dei quoque bonitatem propterea imminui existiment, quod Dauid his verbis vtatur, Quam bonus Israël Deus his qui recto sunt corde: Quod si hoc loco hæc verba, Quam bonus, per amplificationem dicta sunt, illic quoque hæc verba, Tanquam vnigeniti, per confirmationem ac similitudinem scripta sunt.

104n. 1.

Psal. 72.

Iunioribus Monachis. 474.

Si Monasticam vitã legitimè colitis, ieiunantes à fastu alienos vos præbete. Sin autem hoc nomine insolescitis, carnes potius edite.

Paulo Diacono. 475.

Simonem, quem ego imprimis amo, ex caprinis pellibus contexta vestis, qua amictus est, nudum esse ostendit. Et quia in Ægyptum proficiscitur, indumento opus habet. Hunc igitur ego tibi commendo.

Q. iij